

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jihlavě rozhodl samosoudkyní Mgr. Terezou Jedličkovou v hlavním líčení konaném dne 20. října 2016 v Jihlavě, takto:

Obžalovaní

1) Adam Benjamin B

nar. v , osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem

2) Ladislav Z

nar. v , student, trvale bytem

jsou vinni, že

oba obžalovaní společně

dne 31. 3. 2015 v lese nedaleko areálu U Březiny v blízkosti obce Polná, okr. Jihlava, u symbolického hrobu Anežky Hrůzové, z jejíž vraždy byl viněn židovský mladík Leopold

Hilsner a jež ve své době vyvolala v Evropě antisemitistické nálady známé pod jménem „hilsneriáda“, umístili s cílem hanobit židovský národ a vyvolat vůči němu nenávisť, informační tabulku s textem, který předtím společně vytvořili: „Na tomto místě byla o Velikonocích 1899 brutálně zavražděna nevinná dívka Anežka Hrůzová. Její smrt český národ semkla a s naléhavostí mu ukázala nutnost řešení židovské otázky. Židovská otázka nebyla dosud uspokojivě vyřešena. Jménem Národní demokracie Adam B. B. a Ladislav Z. 31. 3. 2015“, přičemž uvedenou tabulku následně vyfotili a tuto fotografii s jasně viditelným textem tabulky poté publikovali dne 2. 4. 2015 na veřejně přístupných internetových stránkách www.narodnidemokracie.cz. společně s textem, v němž mimo jiné uvedli: „Představitelé národní demokracie se v úterý 31. března vydali do Polné, navštívili hrob Anežky Hrůzové i místo, kde byla o Velikonocích 1899 zavražděna, a setkali se s občanským aktivistou Erikem S. a nakladatelem Pavlem K. Společně si tak připomněli památku nevinné dívky, za jejíž vraždu byl odsouzen polenský Žid Leopold Hilsner. Tento hrůzný čin vyvolal značnou odezvu v nejširších vrstvách českého národa, semkl jej a výrazně přispěl k přesvědčení o nebezpečnosti a škodlivosti židovského živlu. Ať už to s vraždou Anežky Hrůzové bylo jakkoli, nezpochybnitelným faktem zůstává, že tzv. hilsneriáda se stala symbolem a výmluvným svědectvím o zdravém stavu tehdejšího národního společenství, jež se instinktivně postavilo proti židovské zvůli, nadvládě a hrozbě. Ta bohužel přetrvává dodnes. Přes velmi nepříznivé počasí do Polné dorazili předseda Národní demokracie Adam B. B., místopředseda strany Ladislav Z. a předseda ekonomické komise Zdeněk D. Návštěvy využili k prohlídce města, v rámci níž zavítali i do bývalého židovského ghetta a na židovský hřbitov. V nedalekém lese Březince pak položili květiny na symbolický hrob Anežky Hrůzové a doplnili stávající informační tabuli, tradičně opatřenou vlajkou Evropské unie, svou vlastní, neboť ta věrněji odráží skutečný stav věcí. Boj proti lži nutno vést na všech frontách!“

t e d y

oba obžalovaní společným jednáním

- veřejně hanobili některý národ, a spáchali takový čin veřejně přístupnou počítačovou sítí,
- veřejně podněcovali k nenávisti k některému národu a spáchali takový čin veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž s p á c h a l i

oba obžalovaní jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku

- přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,
- přečin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku

a

obžalovaný Adam Benjamin B se odsuzuje podle 43 odst. 1 a § 356 odst. 3 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 12 (dvanáct) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dvou) roků.

U obžalovaného Ladislava Z se podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku upouští od jeho potrestání.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se obžalovaní Adam Benjamin B a Ladislav Z dopustili trestné činnosti tak, jak je popsána shora ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný Adam Benjamin B při hlavním líčení v dané věci uvedl, že je předsedou politické strany Národní demokracie. Jde podle něj o stranu konzervativní, vlasteneckou. V rámci své politické činnosti podnikají také různé cesty, kde se setkávají se svými členy, sympatizanty, zakládají místní organizace Národní demokracie a snaží se tato setkání často propojit právě s návštěvami různých památných míst. To je do jisté míry právě i případ Polné, ale zde navíc vstupuje i jeho osobní, dlouhodobý zájem o tzv. židovskou problematiku. Pojem židovská otázka je dle jeho názoru naprosto nevinný, protože je hodnotově neutrální a je v obžalobě zaměňován s jiným termínem a to je konečné řešení židovské otázky, což je termín naprosto odlišný. Naopak sousloví židovská otázka v akademickém, literárním nebo filozofickém světě je často používaný termín, kterým se rozumí právě složitost vztahů židovské menšiny k většině daného národa, v jehož území židovská menšina žije a pobývá. Právě proto považuje celé obvinění za vykonstruované až absurdní, protože dokonce ani větu „židovská otázka nebyla dosud uspokojivě vyřešena“ není možné vnímat jako něco nezákonného, ale opět jako hodnotově neutrální soud. Mohl by to dokumentovat na příkladu, že vlastně ani 70 let po vzniku židovského státu Izrael nebyla židovská otázka vyřešena uspokojivě, neboli ke spokojenosti obou stran. Tedy trvá na tom, že tímto tvrzením rozhodně nehanobil židovský národ, nevyzýval k nenávisti vůči tomuto národu, ani vůči nějaké skupině osob.

Pokud jde o samotné setkání u hrobu Anežky Hružové v Polné, vytvořili několik památečních fotografií osob, které místo navštívily, a poté na stávající informační cedulku připevnili vlastní cedulku, přesněji takový zarámovaný text, který tam volně pověsili. Udělali to z důvodu, že stávající informační cedulka byla z jejich pohledu zavádějící, příliš jednostranná a ignorující určitá historická fakta. Pověsili jí volně, na hřebík. Jak se později

dozvěděl, hned druhý den zmizela. Celou záležitost považuje za politicky motivovanou, protože trestní oznámení podal radní z hnutí Žít Brno pan Michal Doležel, který má vůči němu osobní antipatie. Celá situace jej mrzí, nikdy nebylo jeho úmyslem, aby jejich slova vyzněla tak, že by chtěli hanobit jakýmkoli způsobem národ nebo nějakou skupinu osob. Je to pro něj vlastně ponaučení, že veřejné výroky je třeba činit precizněji, aby nevyvolávaly nepochopení nebo dezinterpretaci. Musí odmítnout, že by Národní demokracie nějakým způsobem řešila židovskou otázku v tom smyslu, že by pro ni byla zvláště důležitá. Naopak říká, že tyto věci jsou spojené s jeho vlastním zájmem a Národní demokracie jako taková se zabývá mnoha dalšími tématy, než aby se vyslovovala k židovské otázce nebo židovské problematice, i když některá prohlášení samozřejmě vydali. Výletu do Polné se účastnil také tehdejší místopředseda Z , předseda ekonomické komise pan D , Pavel K a Erik S . I když předtím v Polné nebyl, tak věděl od lidí, kteří místo navštívili, že je tam cedulka, která vlastně problematizuje vinu Leopolda Hilsnera a činí z něj oběť justiční zvrů, což je z jeho pohledu historicky zavádějící, a proto pojal úmysl tam vyvěsit cedulku, která by to trochu uváděla na pravou míru. Nápad byl jejich společný, tedy jeho a kolegy Z . Stejně tak formulace jsou jejich společné, proto jsou také pod tím podepsáni oni dva a ta cedulka byla jeho, byl to rámeček, kam papír s tím textem umístil, aby se nezničil deštěm hned, aby nějaký čas vydržel. I když mu bylo jasné, že tam nevydrží dlouho. Vyfotili se s kolegy, se kterými tam byli, vyfotili i tu cedulku. To je ta fotografie, která se pak objevila na internetu.

Obžalovaný B dále uvedl, že si vůbec nemyslí, že by židovská otázka byla něco, co by Čechy trápilo. Je to jeho osobní záležitost, kdy se cítí fascinován tímto fenoménem, a proto se snaží na toto téma publikovat řadu textů, napsal o něm několik knih a desítky článků. Na tom, co se před 116 lety stalo, oceňuje právě semknutí národa, které dnes postrádáme ve společnosti. Bez ohledu na to, jestli Leopold Hilsner zavraždil Anežku Hružovou nebo nezavraždil. Tehdy většinové přesvědčení národa bylo, že to on byl a celá ta událost vedla k tomu, že národ se semkl. Dále k dotazu, kdo dával informaci o schůzce v Polné na internet, obžalovaný B uvedl, že je to už dlouhá doba, nevzpomíná si přesně. Poslali nějaké shrnující informace z výletu, poslali fotografie. A kdo je autorem konečného textu, to už dnes neví, protože přístup do systému mělo více lidí a rozhodně ta slova nejsou jeho, on sám by je takto nepoužil. V případě Národní demokracie se dá dohledat velice málo, protože nedávno proběhla razie v sekretariátu strany a byly zabaveny počítače a veškeré datové nosiče a různé dokumenty interní povahy, i kdyby chtěl některé věci dohledat, tak se prostě k nim nedostane. V současné době je proti němu vedeno trestní řízení, kdy jsou mu kladeny za vinu podobné přečiny. Je to ale nepoměrně širší záležitost, která ještě nedospěla k soudu a týká se Prahy, týká se to jeho politické činnosti, protože jako předseda politické strany je samozřejmě pod drobnohledem a mnoho trestních oznámení na něj bývá podáno, takže policie je řeší všechny v takovém společném balíku.

Obžalovaný Ladislav Z při hlavním líčení k věci uvedl, že obvinění, které je mu kladeno za vinu, jednoznačně odmítá, protože jeho základem je nedorozumění nebo dezinterpretace jejich slov. Jde o to, že použili slovní spojení židovská otázka, což je

samozřejmě nezpochybnitelné, ale v žádném případě nepoužili sousloví „konečné řešení židovské otázky“, které je neodmyslitelně spjato s nacistickým Německem a v takovém případě se k podobným záležitostem staví naprosto odmítavě. To sousloví, jak ho použili, bylo míněno v naprosto neutrálním smyslu a rozhodně nebyli první, kdo ho použili. A nepoužívali ho pouze nacisté, ale například i představitelé samotných Židů, například Teodor Hercl, který dokonce ve svém podtitulu svého hlavního díla Židovský stát použil slova „pokus o moderní řešení židovské otázky“. Takže v tomto kontextu je potřeba jejich slova vnímat, protože těmi slovy rozhodně nechtěli podněcovat k nenávisti nebo hanobit židovský národ, nebo omezovat jeho práva a svobody. Chtěli pouze upozornit na to, že tzv. židovská otázka, kterou vnímají jako problematiku vztahů mezi židovským a nežidovským obyvatelstvem v celé jeho složitosti a komplexnosti, je zcela přirozeně stále aktuální, což dokládá například probíhající izraelsko-palestinský konflikt, který pod tu židovskou otázku samozřejmě spadá. Pokud jde o to, že byl jako jeden z důkazů použit následný článek ze dne 2. 4. 2015, tak ve znění, v jakém byl publikován, není jeho autorem a ani jej nepublikoval. Formulace, jaké tam jsou, nepocházejí z jeho hlavy. Polnou tehdy navštívili nejen s cílem připomenout skutečnost, že takzvaná židovská otázka je stále aktuální, ale také si chtěli připomenout památku zavražděné a zároveň je potřeba mít na paměti to, že tato návštěva nebyla ojedinělou záležitostí, ale zapadá do celé řady dalších návštěv, které jako představitelé Národní demokracie uspořádali na různých místech České republiky. Připouští, že nebylo právě vhodné použít ta slova, jak je použili a také nebylo úplně vhodné spojit politickou proklamaci s tím konkrétním místem, tzn. s Polnou, protože pochopitelně to vyvolává asociace nebo se to spojuje s polenskou kauzou a následnou hilsneriádou, která je dnes vnímána jako exemplární příklad antisemitského nebo nespravedlivého soudního procesu s antisemitským podtextem. Takže připouští, že to bylo nevhodné, ale jednoznačně odmítá, že by chtěli židovský národ hanobit, podněcovat k nenávisti vůči němu nebo omezovat jeho práva a svobody. Může s čistým svědomím prohlásit, že antisemitismus odsuzuje, stejně jako odsuzuje veškerou nenávist vůči příslušníkům jiných národů a náboženství kvůli jejich odlišnosti vůbec.

Dále obžalovaný Z uvedl, že již několik měsíců se nijak politicky neangažuje a nebude na tom nic měnit. Pokud jde o samotné policejní vyšetřování a soudní řízení v této kauze, je to pro něj dost velká životní lekce. Díky ní řadu věcí přehodnotil, uspořádal si svoje životní priority a uznal, že spoustu toho, co řekl, napsal a udělal, by dnes řekl, napsal a udělal jinak, pokud vůbec. A sem patří právě i ono nešťastné polenské exposé. Chtěl by se omluvit všem, kteří se jejich výroky cítili dotčeni, ale zároveň trvá na tom, že svými slovy a skutky nechtěli hanobit židovský národ ani vyvolávat nenávist vůči němu. K dotazu, proč byla cílem jejich návštěvy zrovna Polná, obžalovaný Z vypověděl, že to bylo vzhledem k tomu, že jejich strana si vytkla za cíl mluvit otevřeně o věcech, o kterých se obvykle nemluví. Nechtěli uznávat, že jsou témata, která jsou nějakým způsobem zapovězena. A protože jedním z vážných zájmů jejich předsedy je tzv. židovská otázka nebo židovská problematika, došli k závěru, že právě Polná je jedním z míst, která jsou s touto problematikou spjata, a proto se rozhodli ji navštívit. Židovská otázka není jedinou věcí, na které by politika Národní demokracie stála. Ale jde právě o to, že v rámci té židovské problematiky se o určitých

věcech nesmí mluvit a existují nebo jsou závazné výklady různých událostí. V Polné byl předseda Adam B , Zdeněk D , který byl tehdy předsedou ekonomické komise a ještě Erik S a Pavel K . Nejprve prošli historické centrum Polné a nakonec se vydali do lesa „V Březince“. Navštívili místo vraždy a tam připevnili tabulku, kterou vyrobili. Tabulku připevnili na tu původní tak, aby se dala kdykoli sundat a aby nevznikla jakákoliv škoda. Výroba tabulky byla společná práce jeho a Adama B . Už u výsledku řekl, že si nepamatuje, kdo ji tam vyvěšoval. Informační tabule, která byla na místě a je tam, tak prezentovala pouze jednu verzi těch událostí, které se tehdy sebehly, a chtěli poukázat na to, že existuje více verzí. V současnosti převažuje ten výklad, že Leopold Hilsner nebyl vrahem a že to byl nespravedlivý proces. Ale vedle toho existoval a dříve v minulosti byl mnohem silnější názor ten, že viníkem byl on. Předtím v Polné nikdy nebyl. Co je na tabulce napsané, to se dozvěděli od známých, kteří to místo navštívili už dříve. Udělalo se tam pár fotek, včetně té samotné tabulky, která se poté objevila na webu. K dotazu, kdo tvořil ten uvozující text, kterým byla podávána informace na internetu, obžalovaný Z uvedl, že nemůže říct, kdo ho tvořil, protože to neví. On sám se na něm podílel v tom smyslu, že poskytl informace, jak akce proběhla. Ale nepsal hodnotící soudy, které se tam objevovaly. Probíhalo to tak, že když se vkládaly různé články na jejich web, mělo k tomu přístup více lidí a není v jeho silách si pamatovat, který článek tam kdo dával a jestli nepřidal nějakou větu. Informaci vytvořil takovou, že tam přijeli, co navštívili a tak. Tuto informaci stejně jako fotky rozeslal účastníkům e-mailem. Dále obžalovaný uvedl, že členem strany sice je, ale už jen papírovým. Nyní studuje filozofickou fakultu na Karlově univerzitě, konkrétně obor východoevropská studia se zaměřením na Rusko, přičemž jeho zájem směřuje spíše tímto směrem.

Kromě výpovědi obžalovaných vycházel soud též z výsledku znalce a z listinných důkazů obsažených ve spise, a to především z článku zveřejněného na internetových stránkách Národní demokracie dne 2. 4. 2015 včetně fotografií (i s obsahem sdělení vyvěšeného na místě vraždy Anežky Hružové) a obsahu stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání.

Znalec JUDr. Ing. Josef Zouhar, Dr. při hlavním líčení odkázal na svůj znalecký posudek, při jehož zpracování zohlednil i výroky obžalovaného B z jeho knihy Zpověď. Podle obžalovaného Bartoše „...židovská otázka, která spočívá v tom, že kvůli specifickým židovským vlastnostem je soužití většinové společnosti s tímto etnikem vysoce problematické, alespoň z pohledu konzervativce a vlastence, který je na tyto věci citlivý ... jestli něco existuje po celou dobu existence židovského národa, tak je to jeho umanutá představa o tom, že má vládnout světu. A tedy jeho neustálá příprava na světovládu, tudíž jakési konečné řešení jak ovládnout svět....“. Podle představy B „...musí jít řešení židovské otázky obor po oboru a příští politická elita českého národa musí usednout s představiteli nábožensky organizovaných Židů a hlavně židovských komunit, které se neorganizují na náboženské bázi a s nimi vyjednat podmínky, které budou pro Židy únosné a pro český národ životodárné...“ Podle znalce aktivita obžalovaných ze dne 31. 3. 2015 měla jednoznačně antisemitský význam. Připomněla existenci údajného židovského nebezpečí, které přetrvává a kterému je

nutno čelit. Dle stanoviska znalce nelze věc vysvětlit jinak, než jako akt hanobení židovského etnika. Znalec má za to, že akce v Polné zcela zapadá do protizidovských aktivit obžalovaného B v poslední době. Znalec považuje tento čin z odborného hlediska za extremistický, společensky závadový. Při hlavním líčení znalec dále uvedl, že není pravda, že smrt Anežky Hružové český národ semkla. Český národ zůstal českým národem, ale vzbudilo to u určitého počtu lidí protizidovské vášně. Ty šly tak daleko, že například profesoru Masarykovi, který se v případě angažoval, přestali studenti chodit na přednášky, roztloukli mu okna a tak dále. Řešení soužití s Židy vidí obžalovaný B například ve své knize Zpověď. Tam nabízí přímo řešení tím způsobem, že se sejdou kapacity židovské s kapacitami u nás v ČR a dopracují se k uspokojivému řešení tak, aby Židé mohli vegetovat dál vedle naší nežidovské komunity. To je dle znalce protizidovská propaganda. Znalec dále uvedl, že termín „konečné řešení židovské otázky“ ve svém posudku nemá, ani k tomu neměly jeho závěry směřovat. Židovská otázka je dle něj uměle vnesený pojem a jediný důvod, proč je takto udržovaný, tak je důvod rasové nenávisti, jiný důvod není. Použití pojmu „židovská otázka“ je podle znalce společensky škodlivé.

Po posouzení provedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dospěl soud k závěru, že se obžalovaní dopustili jednání tak, jak je popsáno shora ve výroku rozsudku a za své jednání jsou plně trestně odpovědní. Všechny provedené důkazy tvoří logicky uzavřený řetězec a lze na jejich základě o vině obžalovaného spolehlivě rozhodnout. Dle názoru soudu bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaní veřejně hanobili židovský národ, a spáchali takový čin veřejně přístupnou počítačovou sítí a veřejně podněcovali k nenávisti k židovskému národu a spáchali takový čin veřejně přístupnou počítačovou sítí. Obžalovaní se tohoto jednání se dopustili v úmyslu přímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěli způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

Na základě provedených důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaní naplnili svým jednáním jak po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty přečinů hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku.

Oba obžalovaní při hlavním líčení uvedli, že v Polné byli, předmětnou tabulku umístili na tabulku původní, avšak tímto počinem nesledovali žádný jiný význam, než poukázat na to, že stávající informační tabulka nebyla objektivní. To, že by svým jednáním chtěli podněcovat k nenávisti k židovskému národu, zcela popřeli. Jejich pravý záměr však jednoznačně vyplývá z provedených důkazů. K posouzení výroků obžalovaných byl zpracován znalecký posudek z oboru sociologie, odvětví politologie, extremismus. Znalec byl v průběhu hlavního líčení vyslechnut a z jeho vyjádření vyplynulo, že jednání obžalovaných je třeba hodnotit jako společensky škodlivé. Ve světle všech zkoumaných materiálů, a to včetně knihy, kterou napsal obžalovaný B, dospěl znalec k závěru, že text umístěný obžalovanými na místě vraždy Anežky Hružové je objektivně způsobilý k podněcování

k nenávisti k Židům. A s tímto závěrem se soud plně ztotožňuje. Pokud bylo znalci ze strany obhajoby vyčítáno, že při vypracování znaleckého posudku vycházel nejen z materiálů, které mu byly zadavatelem předloženy, nýbrž i z dalších materiálů jako je kniha obžalovaného B , soud naopak tuto skutečnost hodnotí velice kladně. K tomu, aby bylo možné vyložit význam slov publikovaných obžalovanými, je třeba znát širší souvislosti a tohoto se znalec zhostil naprosto správně. Mimo to obžalovaný B svůj negativní postoj k Židům vyjádřil opětovně, a to nejen ve zmíněné knize. A tento jeho postoj je všeobecně znám.

Obžalovaný Z se snažil soud přesvědčit o tom, že on se otázkou Židů vůbec nezabývá a z jeho strany to byla naprosto ojedinělá akce. V tomto mu soud dává za pravdu. Avšak na celou věc je třeba hledět i z hlediska toho, že obžalovaný Z , jakožto člen a funkcionář Národní demokracie, názory obžalovaného B na otázku Židů znal. Jestliže se tedy podílel na vytváření textu, který bude na místo vraždy Anežky Hružové umístěn, což oba obžalovaní potvrdili, musel si být vědom toho, jaký význam slovům dává obžalovaný B . Jestliže se pod vytvořený text následně podepsal, ztotožnil se tím s názory obžalovaného B , a nyní musí nést následky svého jednání. Nehledě na to, že již ze samotných slov uvedených v textu – „Její smrt český národ semkla a s naléhavostí mu ukázala nutnost řešení židovské otázky.“ – naprosto číší nabádání k nenávisti k Židům, když uvedená historická událost semkla především odpůrce Židů a vedla k nenávisti a násilí vůči nim. Pokud tedy obžalovaní svými slovy vyzdvihují právě semknutí národa v období tzv. hilsneriády, dávají tím najevo, jakým způsobem dle nich má být řešeno soužití společnosti s Židy.

Co se týká publikace článku na internetových stránkách Národní demokracie, toto oba obžalovaní při hlavním líčení popřeli. Obžalovaný Z v rámci své výpovědi v hlavním líčení uvedl, že pouze rozeslal mailem krátkou zprávu o návštěvě Polné a fotografie z ní účastníkům na mail. Obžalovaný B o zveřejnění článku dle svých slov nic neví. Z dalších důkazů provedených při hlavním líčení však vyplývá něco jiného a soud má za prokázané, že i tohoto jednání se oba obžalovaní dopustili. Zprv obžalovaný Z zcela jednoznačně ve své stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání uvedl, že „naše jednání, tj. vyvěšení tabulky s daným textem a následná publikace na internetu, může být vnímáno jako eticky problematické...“, přičemž pod pojmem „naše jednání“ myslí jednání svoje a obžalovaného B . Za druhé článek na internetových stránkách Národní demokracie byl zveřejněn již dne 2. 4. 2016, tzn. ve velmi krátkém intervalu - pouhé dva dny poté, co návštěva Polné proběhla. Je tedy zřejmé, že autory jsou právě oba obžalovaní. S ohledem na tuto skutečnost soud hodnotí výpověď obou obžalovaných při hlavním líčení jako zcela účelovou, vedenou snahou vyhnout se trestnímu stíhání a následnému trestu, neboť obsahem článku zveřejněného na internetových stránkách Národní demokracie bylo mj. i následující „hrůzný čin vyvolal značnou odezvu v nejširších vrstvách českého národa, semkl jej a výrazně přispěl k přesvědčení o nebezpečnosti a škodlivosti židovského živlu.“ a dále „tzv. hilsneriáda se stala symbolem a výmluvným svědectvím o zdravém stavu tehdejšího národního společenství, jež se instinktivně postavilo proti židovské zvlí, nadvládě a hrozbě. Ta bohužel přetrvává dodnes.“ Z těchto slov je tedy jednoznačně zřejmé, že cílem slov uvedených jak na

informační tabulce v Polné, tak na internetových stránkách Národní demokracie bylo hanobení židovského národa a podněcování k nenávisti právě k tomuto národu. A na tomto nic nezmění ani skutečnost, zda skutečně pojem „židovská otázka“ existuje či neexistuje, neboť se jedná o zcela nepodstatný fakt. Obžalovaní se též u hlavního líčení snažili zdůrazňovat, že o žádném „konečném řešení židovské otázky“ nikdy nemluvili. Soud k tomuto konstatuje, že toto ani nebylo předmětem obžaloby, stejně tak ani znalec se k tomuto pojmu nikterak nevyjadřoval a ani ho při svém znaleckém zkoumání nezohledňoval. Na závěr považuje soud za důležité zdůraznit ještě skutečnost, že je sice pravdou, že v České republice se jedná v případě soužití většinové společnosti s Židy o oblast velmi okrajovou, avšak ani tak nelze říci, že jednání obžalovaných by nebylo společensky škodlivé a nedosahovala trestní odpovědnosti. V České republice je bohužel i tak velká skupina lidí, u nichž slova obžalovaných vyvolají nežádoucí reakci.

Při úvaze o druhu a výměře trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, vzal soud v úvahu všechny okolnosti důležité pro odůvodnění trestu ve smyslu ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu. Zejména přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných přečinů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy a k jejich chování po činu. Soud přihlédl též k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro jejich budoucí život. Dále přihlédl k době, která uplynula od spáchání přečinů a k případné změně situace.

Pokud jde o osobu obžalovaného Adama Benjamina B , zde bylo zjištěno ze zprávy Úřadu městské části Praha - Zbraslav, že obžalovaný B nebyl v posledních pěti letech projednán pro žádný přestupek. Dle popisu z rejstříku trestu nebyl dosud odsouzen pro žádný trestný čin. V tomto soud spatřuje polehčující okolnost. Oproti tomu jako přitěžující okolnost soud shledává skutečnost, že svým jednáním spáchal více trestných činů. Soud tedy na základě uvedených skutečností dospěl k závěru, že s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, poměrům obžalovaného B a k polehčující a přitěžující okolnosti není důvod, proč by se měl soud odchýlit od trestu, který mu byl již uložen trestním příkazem, proti kterému podal odpor, a je tedy na místě uložit podmíněný trest odnětí svobody. Za přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 2 trestního zákoníku je možno uložit trest odnětí svobody až na tři léta. Soud po zvážení všech kritérií dospěl k závěru, že u obžalovaného B je na místě uložit trest v dolní polovině trestní sazby, tzn. ve výši 12 měsíců. Tento trest byl pak obžalovanému B podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků. Během této doby bude mít obžalovaný B dostatek času prokázat, že se jednalo pouze o ojedinělé vybočení z mezí zákona.

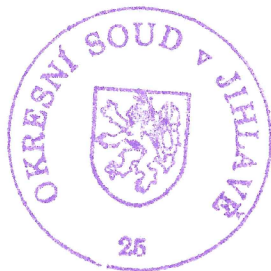
Pokud jde o osobu obžalovaného Ladislava Z , zde bylo zjištěno ze zprávy Úřadu městské části Praha 6, že obžalovaný Z nebyl projednán pro žádný přestupek. Dle popisu z rejstříku trestu nebyl dosud odsouzen pro žádný trestný čin. V tomto soud spatřuje polehčující okolnost. Oproti tomu jako přitěžující okolnost soud shledává skutečnost, že svým jednáním spáchal více trestných činů. Soud dále u obžalovaného Z kladně hodnotí jeho lítost nad spáchaným skutkem, jakousi sebereflexi. Současně vzal soud v potaz i skutečnost,

že u obžalovaného Z se jednalo o zcela ojedinělé vystoupení týkající se soužití s Židy. S ohledem na výše uvedené považuje soud u obžalovaného Z za dostatečné, že již pouhé projednání věci postačí i po zvážení závažnosti spáchaných přečinů k jeho nápravě a ochraně společnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Jihlavě. Odvolání se podává ve trojím vyhotovení. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Jihlavě dne 20. října 2016

Za správnost vyhotovení:
Hana Herzová

Mgr. Tereza Jedličková v. r.
samosoudkyně